

عنوان مقاله:

بررسی اثربخشی مشاوره کوتاه مدت آموزش خود مهارگیری با و بدون جهت گیری مذهبی (اسلامی)

محل انتشار:

ششمین همایش ملی فناوری های نوین در تعلیم و تربیت، روانشناسی و مشاوره ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

امیررضا اسمعیل زاده اوارشک - کارشناسی پیوسته مشاوره و راهنمایی، دانشگاه فرهنگیان شهید بهشتی مشهد.

حامد سرشار - کارشناسی پیوسته مشاوره و راهنمایی، دانشگاه فرهنگیان شهید بهشتی مشهد.

هاشم میرزایی - کارشناسی پیوسته مشاوره و راهنمایی، دانشگاه فرهنگیان شهید بهشتی مشهد.

خلاصه مقاله:

بحث تعلیم و تربیت، بحث ساختن افراد انسان است. یک مکتب که دارای هدف های مشخص است و مقررات همه جانبه ای دارد و به اصطلاح، سیستم حقوقی، اقتصادی و سیاسی ی دارد، نمی تواند سیستم آموزشی خاصی نداشته باشد؛ زیرا مکتبی که می خواهد در بین مردم، یک نظام خاص را پیاده کند، به طور قطع این ها را برای انسان می خواهد؛ اعم از اینکه فرد انسان هدف باشد یا جامعه انسانی. تعلیم و تربیت یکی از مهم ترین هدف های عالی پیامبران بوده است. تا انسان به کمال و هدف خلقت نایل شود. فلاسفه و دانشمندان حتی پیروان مکاتب مادی و الحادی با روش و بینش خویش از تعلیم و تربیت سخن گفته اند. تربیت به معانی رشد دادن و رفع موانع جهت شکوفایی استعدادها به سوی کمال است. تعلیم بدون تربیت موجب سقوط انسان خواهد شد. با نگاهی به گذشته بشر مقطعی از تاریخ را نمی توان یافت که خالی از این دو عنصر مهم باشد؛ پیشینه چین، هند، ایران، اروپا و ... شاهد صدق این مدعاست. قرآن کریم سند مدون تعلیم و تربیت است. در اصطلاح علم تعلیم و تربیت، مبانی زیر ساخت اعتقادی، فلسفی و نوع شناخت هر مکتبی از مبدا هستی، جهان و انسان است. بنابر این، اهداف، خط مشی و شیوه های عملی در هر زمینه باید بر اساس مبانی بنیان نهاده شود و در واقع امتیاز هر مکتبی به مبانی آن بستگی دارد.

کلمات کلیدی:

مشاوره، اسلام، تعلیم و تربیت، مهار.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1836838>

